Dosar nr.1-1622/2026
(1-26073585-12-1-10062026)

SENTINȚĂ
În numele legii

25 septembrie 2026 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Inga Darii
grefier Jasmina Bulgari
cu participarea
Procurorului Diana Vatavu
Apărătorului Viorel Șaban
Inculpatului Vladimir Leu

a examinat în ședință publică, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale în ordinea art.364[1] Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui

Leu Vladimir ***,** născut la *****, la moment deținut în *****, studii medii, nesupus militar, căsătorit, fără persoane la întreținere, anterior condamnat,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art.322 alin.(3) Cod penal

date cu referire la examinarea cauzei penale: 10.06.2026 – 25.09.26

cu respectarea procedurii de citare legală executată, analizând materialele dosarului și a probelor administrate în ședință, instanța

constată:

Leu Vladimir ***** având statut de condamnat, fiind deținut în *****, în temeiul sentinței de condamnare din 30 martie 2021, pronunțată de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), dosarul 1-*****5/2018, urmărind scopul folosirii în instituțiile penitenciare a telefoanelor mobile și a cartelelor SIM, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, pentru o perioadă nestabilită de timp de organul de urmărire penală, a deținut și a folosit un telefon mobil de model ***** de culoare negru, cu număr de IMEI 1: ***** și IMEI 2: *****, fără cartelă SIM, până la data de 21.01.2025, ora 09:30 min, când a fost depistat de către colaboratorii penitenciarului, în urma efectuării percheziției inopinate în *****, unde era deținut Leu Vladimir, situat la adresa *****.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Leu Vladimir ** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.322 alin. (3) Cod penal, adică primirea și folosirea în instituțiile penitenciare de către persoana deținută a telefonului mobil și a cartelei SIM.***

În ședința de judecată din data de 30 iunie 2026 inculpatul Leu Vladimir asistat de apărătorul Viorel Șaban până la începerea cercetării judecătorești a declarat, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în baza art.364[1] alin.(1) Cod de procedură penală.

În rezultatul verificării autenticității declarației de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală și stabilirii că, aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute, instanța a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art.364[1] Cod de procedură penală.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale din 9 martie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 364[1] Cod de procedură penală, Curtea reține că dispozițiile codului prevăd inclusiv judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care reprezintă de fapt o procedură abreviată.

Curtea observă în acest sens că prin Recomandarea nr. R (87)18 Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei a încurajat statele membre să ia măsuri care vizează simplificarea procedurilor judiciare ordinare prin recurgerea la procese accelerate, care includ hotărâri sumare, înțelegeri extrajudiciare, acorduri de recunoaștere a vinovăției şi judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Curtea mai menționează că examinarea cauzei penale în procedură simplificată este un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzelor penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În jurisprudența sa Curtea Europeană a afirmat că atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale. Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință (a se vedea Scoppola v. Italia (nr.2) [MC], hotărârea din 17 septembrie 2009, § 135).

Cu toate acestea, Curtea Europeană a subliniat că renunțarea la anumite drepturi procedurale trebuie întotdeauna, pentru a fi considerată eficientă în sensul Convenției, stabilită în mod neechivoc și însoțită de garanții minime, proporționale cu importanța acesteia. În plus, nu trebuie să contravină vreunui interes public important (a se vedea, inter alia, Scoppola (nr.2), citată supra, § 135- 136, Poitrimol v. Franța, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31, și Hermi v. Italia [MC], hotărârea din 18 octombrie 2006, § 73).

Inculpatul Leu Vladimir fiind audiat în ședință de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu sub jurământ a relatat că la momentul intrării în celulă telefonul mobil se afla deja acolo. Acesta a menționat că se afla în executarea unei pedepse în *****, în baza art.165 din Codul penal conform sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din data de 30 martie 2021.

Ulterior, după anul nou, în cursul anului 2025, deținutul s-a mutat în alt sector, în celula *****, împreună cu condamnatul Miron Alexandru. Acesta a susținut inițial că la intrarea în celulă a găsit un telefon mobil de model *****, pe care l-a utilizat în comun cu Miron Alexandru. Peste o săptămână, în urma unor percheziții efectuate de către colaboratorii penitenciarului, telefonul a fost depistat.

Acesta a justificat că nu a predat telefonul găsit către administrația instituției deoarece nu a avut posibilitatea. Totodată, a afirmat că nu i s-a adus la cunoștință faptul că utilizarea telefoanelor mobile este interzisă și că se pedepsește conform Codului penal. Referitor la Călugăreanu Natalia a explicat că aceasta este o prietenă a mamei sale, însă a precizat că nu își amintește detalii legate de anul 2024. De asemenea, a menționat că nu avea cunoștință dacă colegului său de celulă i s-a pornit o cauză penală pentru aceleași fapte care îi erau imputate lui. A precizat că telefonul de care s-au folosit împreună îi aparținea de fapt lui și că el însuși l-a

ascuns în gaura din celulă. La fel, acesta a menționat că îi pare rău de cele întâmplate și că pe viitor nu va mai săvârși așa faptă.

Deși inculpatul Leu Vladimir a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu, acestea se confirmă și prin următoarele probe administrate în cadrul urmăririi penale:

- ***declarațiile martorului Popușoi Viorel*** care fiind audiat în cadrul urmăririi penale a comunicat că activează în calitate de agent superior la *****. Astfel, la data de 21.01.2025, a fost implicat în serviciul diurn în calitate de agent superior al SSRP a *****, iar la aproximativ ora 09:30, în *****, a fost efectuată o percheziție inopinată împreună cu colegul Veaceslav Bancu, în cadrul căreia a fost depistat și ridicat un telefon de model *****, de culoare neagră, cu nr. IMEI: *****, fără cartelă SIM, dintr-un ascunziș improvizat. În celula nr.***** se aflau deținuții Leu Vladimir și Miron Alexandru (f.d.6);

- ***declarațiile martorului Călugăreanu Natalia*** care fiind audiată în cadrul urmăririi penale a comunicat că a făcut cunoștință cu Leu Vladimir prin intermediul fiului său, Jora. Îl cunoaște pe Leu Vladimir de când acesta era mic, deoarece a fost prieten cu fiul ei. Aceștia s-au cunoscut la sport, când fiul său practica luptele. De asemenea, menționează că, datorită prieteniei dintre fiul ei și Leu, a cunoscut-o pe sora lui Vladimir, cet. Liza, precum și pe mama acestuia. Ulterior, a rămas în relații de prietenie cu persoanele menționate; Liza a fost în vizită la ei și a participat la ziua de naștere a fiicei sale. Din câte cunoaște, mama lui Leu a fost, de asemenea, condamnată cu mult timp în urmă (nu își amintește exact perioada), iar atunci, prin intermediul Lizei, îi transmitea diverse produse. Mai precizează că mama lui Leu a botezat nepotul din partea fiului ei. În prezent, păstrează legătura cu sora lui Leu, cet. Liza. Din câte știe, aceștia au locuit o perioadă în sectorul Botanica. Referitor la Leu Vladimir, acesta a telefonat-o personal în perioada 2024-2025. O apela frecvent și o ruga să îl ajute cu bani, solicitându-i să îi depună pe cont sume de 100 sau 200 de lei. Toate apelurile din partea lui vizau diverse cerințe financiare. Menționează că, de când acesta a fost condamnat, nu a mai menținut o legătură constantă, fiind contactată doar pentru a i se cere bani pentru cont, țigări sau ceai.

- conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 21 ianuarie 2025, potrivit căruia au fost supus cercetării la fața locului, *****, unde a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model ***** de culoare negru, cu număr de IMEI 1 : ***** și 1MEI 2: *****, fără cartelă SIM (f.d.11);

- ***conținutul procesului-verbal de percheziție nr. 39 din 21 ianuarie 2025,*** potrivit căruia au fost supus percheziției, *****, unde a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model ***** de culoare negru, cu număr de IMEI1:***** și IMEI 2: *****, fără cartelă SIM (f.d.12-15);

- ***conținutul procesului-verbal de examinare obiectului din 16.09.2025,*** potrivit căruia s-a examinat un telefon mobil de model *****, de culoare negru cu IMEL***** IMEE*****, fără cartela SIM, ridicat în cadrul verificării inopinante la 21.01.2025 (f.d.21-23);

- ***conținutul procesului-verbal de consemnare a rezultatelor MSI - colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice,*** potrivit căruia s-a stabilit că în telefon au fost conectate mai multe cartele, iar de pe telefonul depistat în celulă s-au efectuat mai multe apeluri inclusiv pe nr. ***** (f.d.34);

- corpuri delicte: un telefon mobil de model ***** de culoare negru, cu număr de IMEI 1: ***** și IMEI 2: *****, fără cartelă SIM.

Acuzatorul de stat, Diana Vatavu în dezbateri judiciare a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului Leu Vladimir pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.322 alin. (3) din Codul penal. Procurorul a argumentat că, în urma procedurii de examinare, vinovăția și

acțiunile inculpatului au fost pe deplin stabilite atât prin propriile declarații ale acestuia, cât și prin probele pe care inculpatul le-a acceptat și recunoscut.

În acest sens, acuzarea a solicitat stabilirea unei pedepse de 2 ani de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) din Codul penal privind cumulul de sentințe, procurorul a solicitat de a-i fi adăugat parțial pedeapsa stabilită prin Sentința din 30.03.2021 (menținută prin Decizia curții de Apel Chișinău și Decizia Curții Supreme de Justiție din 09.11.2022 și pedeapsa stabilită prin Sentința din 22.05.2018, menținută prin Decizia Curții de Apel Centru din 07.05.2026, stabilindu-i o pedeapsă definitivă de 19 ani cu executare în penitenciar de tip închis, cu aplicarea pedepsei complementare sub forma privării de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități legate de angajarea sau intermedierea angajării persoanelor peste hotarele țării pe un termen de 4 patru ani. În perioada de detenție urmează a fi inclusă perioada cît s-a aflat în stare de detenție și a executat efectiv pedeapsa în baza sentințelor anterioare., calculată de la data reținerii.

Corpul delict un telefon mobil de model ***** de culoare negru, cu număr de IMEI 1-***** și IMEI 2-*****, fără cartelă SIM de a fi păstrat în camera de păstrare a IP Buiucani, Direcția de Poliție mun.Chișinău.

Apărătorul Viorel Șaban în dezbateri judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse minime, invocând faptul că inculpatul și-a recunoscut integral vinovăția. Avocatul a menționat că pentru infracțiunea dată să fie stabilit minimul special prevăzut de lege, respectiv 3 luni de închisoare. În ceea ce privește pedeapsa definitivă, prin cumulul sentințelor în baza normelor privind reducerea pedepsei, a solicitat stabilirea unei pedepse totale de 6 ani, 3 luni și 16 zile de închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Instanța de judecată analizând declarațiile inculpatului, probele administrate în faza de urmărire penală ajunge la concluzia că acestea în volum deplin dovedesc vinovăția lui Leu Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art.322 alin.(3) Cod penal - *primirea în instituțiile penitenciare de către persoanele deținute a telefoanelor mobile.* Altfel spus, instanța, este convinsă, dincolo de orice bănuială rezonabilă că Leu Vladimir a comis infracțiunea prevăzută de art. 322 alin.(3) Cod penal.

Standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*” (beyond reasonable doubt) a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002).

În procesul individualizării pedepsei se va acorda o eficiență cuvenită criteriilor instituite de art. 75, Cod penal, vor fi luate în vedere gradul de pericol social concret al faptelor, împrejurările comiterii acestora şi urmările produse.

Articolul 61 alin.(1) și (2) din Codul penal stipulează că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În corespundere cu prevederile art.75 alin.(1) din Codul penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Infracțiunea comisă de inculpatul Leu Vladimir prevăzută de art.322 alin.(3) Cod penal conform art.15, 16 alin.(3) Cod penal, se atribuie la categoria celor mai puţin grave.

Careva circumstanțe atenuante conform art.76 Cod penal în acțiunile inculpatului Leu Vladimir instanța nu a reținut.

Careva circumstanțe agravante conform art.77 Cod penal în acțiunile inculpatului Leu Vladimir instanța nu a reținut.

Referitor la personalitatea inculpatului, instanța de judecată notează că Leu Vladimir este căsătorit, nu are copii minori la întreținere, nu este supus militar, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și nu este prima dată pe banca acuzaților, anterior fiind judecat (f.d.50,52).

Conform informației din revendicare, acesta a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din data de 22 decembrie 2015, în baza art. 187 alin. (2) și art. 90 din Codul penal al Republicii Moldova. Prin această sentință, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de privațiune de libertate pe un termen de 3 ani și 4 luni, care a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

La fel, inculpatul Leu Vladimir prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 martie 2021, în baza art. 42 alin. (2), art. 46, art. 165 alin. (3) lit. a) din Codul penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, și privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de angajarea sau intermedierea angajării persoanelor peste hotarele țării pe un termen de 4 ani (f.d.47-48, f.d.54-60).

Instanța de judecată reține că la solicitarea inculpatului Leu Vladimir, prezenta cauza penală a fost examinată prin prisma prevederilor articolului 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la urmărirea penală.

Instanța apreciază că potrivit art. 364[1] alin. (1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astfel, instanța concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art.80[1] alin. (1) Cod penal, prevede că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Instanța de judecată reține că, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la articolul art.322 alin.(3) Cod penal, legislatorul prevede aplicarea unei pedepse cu închisoare de până la 5 ani.

Astfel, în condițiile art.80[1] alin.(1) Cod penal, se stabilește noua limită de pedeapsă minimă și maximă care este: pentru infracțiunea prevăzută de art.322 alin.(3) Cod penal al RM – pedeapsa cu închisoarea de la 3 luni până la 3 ani și 9 luni.

Având în vedere cele expuse, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de faptul că inculpatul nu este prima dată pe banca acuzaților, instanța ajunge la concluzia că reeducarea și corijarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

În contextul celor indicate supra, instanța de judecată remarcă că pedeapsa penală sub formă de închisoare reținută lui Leu Vladimir este una proporțională cu faptele și consecințele ultimului fiind corect individualizată și raportată la criteriile generale prevăzute de art.75 Cod penal.

Concluzionând cele expuse, instanța de judecată precizează faptul că pedeapsa reținută inculpatului Leu Vladimir sub formă de închisoare reprezintă o consecință juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacție la faptele infracționale săvârșite de acesta. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorilor și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Totodată pedeapsa aplicată inculpatului nu trebuie să aibă caracter punitiv însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporționalității dintre fapta săvârșită și pedeapsa reală care o merită inculpatul.

La stabilirea categoriei penitenciarului, instanța de judecată va lua în considerare prevederile art.72 alin.(3) Cod penal, care prevăd că în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave şi grave, săvârșite cu intenție.

Instanța de judecată ține cont de faptul că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea și reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Astfel, instanța de judecată, ținând cont de noile limite ale pedepsei, în temeiul art.322 alin.(3) Cod penal, în coroborare cu art.80[1] alin.(1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, comportamentul inculpatului Leu Vladimir în ședință de judecată, de gravitatea faptei imputate, pericolul social, circumstanțele comiterii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art.61 alin.(2) Cod penal, consideră că corectarea şi reeducarea acestuia este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de judecată reține că acuzatorul de stat a indicat că inculpatul Leu Vladimir la moment se deține în penitenciar în baza mai multor sentințe care nu au fost cumulate și nu a fost stabilită o pedeapsă definitivă.

Conform art. 84 alin.(1) Cod penal dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani - pe un termen nu mai mare de 20 de ani şi în privința minorilor - pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare şi/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

Aliniatul (4) al aceluiași articol prevede că conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabilește pedeapsa şi în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

În context instanța de judecată notează că la caz inculpatul Leu Vladimir prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 22 mai 2018 a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. 2 lit. b), d), 165 alin.(2) lit. b) și prin aplicarea art.84 alin.(1) Cod penal i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă de 12 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere, administrare, operare cu bunuri materiale și mijloace bănești, instituții și organizații indiferent de forma organizatorico-juridică pe un termen de 5 ani. În conformitate cu art. 84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa numită a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin Sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22.12.2015 și i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă de 13 ani și 6 luni cu executare în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere, administrare, operare cu bunuri materiale și mijloace bănești, instituții și organizații indiferent de forma organizatorico-juridică pe un termen de 5 ani.

Termenul executării pedepsei s-a dispus a fi calculat din 22.05.2018 cu includerea în termenul pedepsei timpul reținerii și arestării preventive din 12.10.2016 pînă la 12.10.2017.

Sentința nominalizată supra a fost menținută fără modificări prin Decizia Curții de Apel Chișinău din *****.05.2019.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04.02.2020, s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În continuare prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 07.05.2026 a fost menținută Sentința Judecătoriei Chișinău sediul Central din 22 mai 2018. Potrivit prevederilor art.473^2-473^4 CPPRM a fost redusă pedeapsa închisorii stabilită prin sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Central din 22 mai 2018, cu 327 zile, ori s-a constatat deținerea în condiții contrare prevederilor art. 3 CEDO.

Totodată Leu Vladimir a fost recunoscut vinovat prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30.03.2021 de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2); 46; 165 alin.(3) lit. a) CPRM la 10 ani privațiune de libertate în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de angajarea sau intermedierea angajării persoanelor peste hotarele țării, pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în

penitenciar de tip închis. În termenul de executare a pedepsei a fost inclus durata reținerii și aflării în arest preventiv din 7 noiembrie 2017, ora *****:10 până la 05 iulie 2018, ora *****.10.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29.03.2022 a fost menținută Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30.03.2021.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09.11,2022 a fost menținută Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29.03.2022. Termenul executării pedepsei s-a dispus a fi calculat din momentul punerii în executare a sentinței și anume din 29.03.2022 cu includerea perioadei aflării în arest preventiv și anume din 07.11.2017 pînă la 05.07.2018.

Prin urmare ținând cont de circumstanțele enunțate supra instanța de judecată la stabilirea pedepsei definitive în privința inculpatului Leu Vladimir urmează a aplica prevederile articolului 84 alin.(4) Cod penal.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Reieșind din conținutul art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deținerea inculpatului în stare de arest în locurile și în condițiile prevăzute de lege, iar arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

Ținând cont de prevederile legale enunțate supra instanța de judecată va aplică în privința inculpatului Leu Vladimir măsura preventivă – arestul preventiv țara până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

Instanța de judecată reține că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinței, nu mai este încălcat dreptul lui Leu Vladimir la libertate și siguranță, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată și necesară într-o societate democratică și urmărește un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept și de a se eschiva de la executarea pedepsei, fiind astfel respectat principiul proporționalității între dreptul acuzatului la libertate, garantat de lege și necesitatea aplicării față de el a arestului preventiv.

În aceste circumstanțe, instanța consideră că suntem în prezența cazului în care este o necesitate absolută de aplicare a măsurii preventive sub formă de arest preventiv față de inculpatul Leu Vladimir, deoarece doar această măsură preventivă este reală și efectivă în cazul dat și va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea pedepsei stabilite prin prezenta sentință.

Conform art.397 pct.3 în coroborare cu art.162 alin. (1) pct. 4 Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii instanța de judecată urmează să soluționeze și chestiunea cu privire la corpurile delicte și mijloacele materiale de probă.

La caz, instanța de judecată notează că prin ordonanța din 19 aprilie 2026 a fost recunoscut în calitate de corp delict – telefonul mobil de ***** de culoare negru, cu număr de IMEI 1 : ***** și IMEI 2: *****, fără cartelă SIM, ridicat de la cet. Reuleț Liudmila (f.d.24), care a fost transmis spre păstrare în camera corpurilor delicte a IP Buiucani al DP mun. Chișinău, prin chitanța nr.116 (f.d.25).

În conformitate cu art.158 alin. (1), (2) Cod procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată şi se anexează la dosar.

Din conținutul prevederilor art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz potrivit pct.2) al aceluiași articol, obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite.

Coroborând situația de fapt, cu norma de drept invocată supra, instanța de judecată conchide că corpul delict – telefonul mobil de ***** de culoare negru, cu număr de IMEI 1 : ***** și IMEI 2: *****, fără cartelă SIM, ridicat de la cet. Reuleț Liudmila (f.d.24), care a fost transmis spre păstrare în camera corpurilor delicte a IP Buiucani al DP mun. Chișinău, prin chitanța nr.116, urmează a fi supus nimicirii la rămânerea definitivă a sentinței.

Instanța constată că inculpatul a beneficiat de un proces penal desfășurat într-un termen rezonabil, cu respectarea drepturilor și garanțiilor procesuale prevăzute de lege, în acest sens pe toată desfășurarea procesului penal atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată, a beneficiat de asistența juridică a unui avocat.

Având în vedere cele menționate, conducându-se de articolele 364^1, 382-387, 389 din Codul de procedură penală și 80^1 din Codul penal, instanța de judecată,

Hotărăște:

Se recunoaște vinovat Leu Vladimir ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova și în baza acestei legi cu aplicarea art. 80^1 alin. (1) Cod penal se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.84 alin. (4) Cod penal la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință se adaugă parțial pedeapsa aplicată prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 22 mai 2018, menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 07.05.2026 și pedeapsa aplicată prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30.03.2021 menținută prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29.03.2022 și i se

stabilește lui Leu Vladimir o pedeapsă definitivă în cazul cumulului de pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 17 (șaptesprezece) ani cu executare în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de angajarea sau intermedierea angajării persoanelor peste hotarele țării pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui Leu Vladimir ***** se calculează începând cu data pronunțării prezentei sentințe – 25 septembrie 2026, cu includerea în acest termen a perioadelor aflării acestuia în custodia statului, în stare de reținere și arest, respectiv 12.10.2016 – 12.10.2017, 07.11.2017 –05.07.2018, 22.05.2018-07.05.2026, precum și a termenului efectiv executat din pedepsele aplicate anterior, cu reducerea termenului pedepsei cu 327 (trei sute douăzeci și șapte) de zile pentru deținerea în condiții contrare prevederilor 3 CEDO.

Se aplică în privința inculpatului Leu Vladimir ***** măsura preventivă - arestul până la rămânerea definitivă a sentinței.

Corpul delict – telefonul mobil de ***** de culoare negru, cu număr de IMEI 1: ***** și IMEI 2: *****, fără cartelă SIM, transmis spre păstrare în camera corpurilor delicte a IP Buiucani al DP mun. Chișinău, prin chitanța nr.116 de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.

Sentința poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru doar în partea ce ține de erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani).

Președintele ședinței, **Inga Darii**
judecător